

Det vil sige, at man gør det samme igen, muligvis. Derfor er det da vigtigt, at der meget klart og utvetydigt og på skrift bliver sagt til den russiske regering, at det her er totalt uholdbart i de dansk-russiske relationer, at vi siger til russerne: Nu må I stikke piben ind, hvis ellers de dansk-russiske relationer skal opretholdes.

Peter Skaarup (DF):

Jeg vil godt spørge udenrigsministeren, om ministeren ikke er enig i, at det er en meget alvorlig principiel sag, den her. Når det nu ser ud, som om Rusland ikke har forstået den dér samtale, eller hvad det nu er, der har fundet sted fra ministerens side eller bare på embedsmandsniveau, som ministeren siger, det er sket, er der så ikke grund til, at man direkte fra regeringens side, og det vil sige, ved at man indkalder den russiske ambassadør i Danmark til et møde med ministeren, klart fortæller ambassadøren, at man ikke vil finde sig i, at man fra russisk side forsøger at blokere med uacceptabel adfærd over for lovligt anmeldte demonstrationer?

Så vil jeg igen spørge om det, som jeg ikke synes jeg har fået svar på: Hvad har man rent faktisk taget af initiativer over for Rusland?

Er det på embedsmandsniveau? Er det en samtale, er det skriftligt, eller hvordan? Kan vi i Folketinget udleveret en sådan korrespondance?

Og altså mit andet spørgsmål går ud på: Hvad vil man så gøre nu? Vil ministeren skrive til Rusland og meddele, at man ikke accepterer det her, og indkalde ambassadøren til en samtale?

Udenrigsministeren (Mogens Lykketoft):

Jeg har ikke her det nøjagtige ordvalg i den reaktion, der har været fra dansk side, men jeg skal holde øje med, hvad der yderligere sker, og om der er behov for præciseringer af den danske holdning, hvad jeg altså ikke kan forestille mig der er; jeg kan ikke forestille mig, at der er nogen i den russiske regering eller på den herværende russiske ambassade, der kan være det mindste i tvivl om, at vi naturligvis ikke lader vores holdning til lovlige demonstrationer påvirke af henvendelser af den art.

Hvis der har været den tvivl, så synes jeg, den tilkendegivelse, jeg kommer med her i dag, skulle være fuldt ud dækkende for at fjerne enhver tvivl.

Men det er jo i øvrigt absurd overhovedet at rejse sådan en tvivl, også her i Folketinget.

Holger K. Nielsen (SF):

Det kan man da mene at det er. Men når man i dag i Berlinske Tidende, efter at der har været politiske kommentarer til det her, efter at der er givet svar fra ministeren på skrift til mig omkring den her sag, alligevel bliver sagt fra den russiske regering, fra en ambassaderåd derude, at man vil forbeholde sig ret til at reagere på samme måde igen, så tyder det da på, at russerne ikke selv har forstået det helt, og at der derfor er behov for en pædagogisk indsats. Det ved jeg jo at ministeren er ganske god til.

Det vil jeg da anbefale. Jeg er helt sikker på, at det vil have en større virkning, også pædagogisk, at det er ministeren og ikke en embedsmand, som tager fat i russerne og forklarer dem det her.

Keld Albrechtsen (EL):

Jamen jeg vil også bede ministeren uddybe lidt, hvordan den dér pædagogik nærmere kommer til at finde sted, fordi jeg synes også, det er ildvarslenende, hvis man virkelig kan forestille sig, at Rusland kan finde på at fremkomme med en lignende erklæring én gang til. Så synes jeg, vi står med et meget alvorligt problem af meget principiel karakter.

Om det så skal være sådan, at ministeren tilkalder den russiske ambassadør, eller at han beder den danske ambassadør i Moskva komme hjem til konsultationer, eller at han udsender en skriftlig offentlig erklæring til den russiske præsident, eller hvilket instrument ministeren kan bruge, det kan man selvfølgelig overveje.

Men er ministeren ikke enig i, at sagen har nået et niveau, hvor det må være et de mere kraftige virkemidler inden for det diplomatiske arsenal, som må tages i anvendelse?

Udenrigsministeren (Mogens Lykketoft):

Jeg vil ikke i denne spurgetid gå længere ind i, hvad det præcise reaktionsmønster skal være, hvis den her noteudveksling skal fortsætte.

Jeg vil bare gøre den bemærkning, at det er ikke sikkert, at det, der står i avisen i dag, er udtryk for, at man ikke har forstået, hvad det er, jeg mener. Det kan have helt andre baggrunde.

Hermed sluttede spørgsmålet.